

PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE

En markacist skrbi za enajst kilometrov planinske poti

Pred pričetkom poletne sezone so v Dravogradu izpostavili pomen dela markacistov in novosti pri označevanju in usmerjevalnih tablah. Markacist ne more biti vsak

Brina Kerič

Pred pričetkom poletne planinske sezone je Planinska zveza Slovenije (PZS) v Dravogradu izpostavila pomen dela markacistov in predstavila številne novosti na področju označevanja in usmerjevalnih tabel, ki bodo obiskovalcem gora omogočale varnejši in bolj brezskrben obisk gora.

PZS skrbi za mrežo planinskih poti v dolžini 10.124 kilometrov, bdi pa še nad približno 2000 kilometri turnokolesarskih poti. Če bi vse planinske poti v Sloveniji poravnali v eno pot, bi nas pripeljala do Los Angelesa ali pa do Tokia, je primerjal Jože Rovani, predsednik PZS, sicer markacist že več kot 50 let. Večina poti je lahkih planinskih poti, 81 kilometrov je zahtevnih, 50 kilometrov pa zelo zahtevnih. Vse pa mora nekdo urejati, čistiti, na njih popravljati markacije.

Pod okriljem Komisije za planinske poti Planinske zveze Slovenije (KPP PZS) zanje skrbijo prostovoljni markacisti, člani planinskih društev, ki so skrbniki planinskih poti. Da je trenutno registriranih 950 markacistov PZS, pojasnjuje Rovani. Kot pravi, jim pri vzdrževanju planinskih poti pomagajo sredstva ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport. "Dobimo 400.000 evrov, to zadostuje za večino materialnih stroškov za markaciste in za šolanje, s tem smo pomladili svoje vrste, kar je ključno, ker so nekatere fizične aktivnosti zelo zahtevne," pravi Rovani, a poudarja, da s tem denarjem ne morejo pomagati pri planinskih kočah. "Markacisti so za urejanje planinskih poti v letu 2024 namenili 35.355 ur prostovoljnega dela, kar je dobrih 37 ur na prav vsakega, torej približno en delovni teden prostovoljnega dela na leto. En markacist skrbi za 11 kilometrov planinskih poti, kar je skoraj dvakratna dolžina poti iz Vrat po zelo zahtevni Tominškovi poti na Triglav," pojasnjuje Rovani, tudi inštruktor markacist.

Triindvajset inštruktorjev markacistov

Poplave in ujme so avgusta pred dvema letoma poškodovale večino planinskih poti na Koroškem, predvsem v Mežiški dolini ter na območju Črne, Pece, Olševe in Raduhe, ki pa so jih markacisti že obnovili. "Na planinski poti Bukovnik-Koča na Grohotu smo obnovili stopnice, ki jih je odnesel hudournik. Močno poškodovano pot Jama Topla-Dom na Peci smo obnavljali tri dni s tehnično skupino markacistov. Namestili smo kline in jeklenice, v skalo vdolbli dve stopnici, naredili stopnice čez brežino. Čez hudournik smo namestili macesnovo deblo, ga pritrdili s kovinskimi klini za les ter zasuli s kamenjem. Že septembra 2023 smo združeni markacisti iz vse Slovenije na dan slovenskih markacistov na Pohorju in Kozjaku uredili 112 kilometrov planinskih poti, ki so jih tisto poletje prizadeli vetrolom in hudourniške vode," je delo koroških markacistov orisal vodja Odbora za planinske poti Koroške Drago Kure.

Kakovostno delo markacistov in enotni postopki urejanja planinskih poti so rezultat usposabljanj, ki jih že vrsto let izvaja KPP PZS. "Markacist ne more biti vsak, niti vsak ne sme risati oznak na planinskih poteh. Markacisti se udeležijo posebnih usposabljanj in se postopoma usposobijo za delo na planinskih poteh. Trenutno je registriranih 950 markacistov PZS, od tega je 23 inštruktorjev markacistov. Veseli smo, da je v naših vrstah vse več markacistk, trenutno jih je 165, med njimi so tudi tri inštruktorice," je zadovoljen Maksimilijan Kotnik, vodja Odbora za usposabljanje KPP PZS in inštruktor markacist iz PD Dravograd.

Nove table za večjo varnost

PZS pred pričetkom glavne planinske sezone vpeljuje tudi nove usmerjevalne table, ki bodo postopno nadomestile trenutne. Te table podajajo informacijo o ciljih na planinski poti, času hoje do tja, planinskem društvu, ki je skrbnik tega odseka poti, in zahtevnosti planinske poti, ki je na novih tablah bolj

vidna v kombinaciji črne in rumene barve. Vse imajo dodane logotipe obhodnic, po katerih potekajo, ter tablico stojišča z nadmorsko višino, številko 112 za klic v sili in QR-kodo, ki uporabnike poveže z aplikacijo maPZS. Podobne tablice stojišča z dodanim žigom bo PZS namestila tudi na vseh planinskih kočah oziroma drugih kontrolnih točkah Slovenske planinske poti in Slovenske turnokolesarske poti, da bodo lahko planinci požigosali svoje dnevnike, tudi če bo kočja zaprta.

Kot opozarja Rovani, je v naših gorah še vedno precej nesreč, zato so v okviru kampanje Varna pot v slovenske gore začeli na območjih, kjer morajo gorski reševalci pogosteje posredovati, nameščati nove dvojezične opozorilne table. Namestili so jo že pod Komarčo, na poti od Savice k Triglavskemu jezeru, do glavne poletne planinske sezone jih bodo postavili tudi pri Klinu v Vratih za Tominškovo pot ter na odcepih za Hanzovo pot v Prisojniku, Hanzovo pot na Malo Mojstrovko, za Žrelo v Storžiču in za Turski žleb nad Okrešljem.

Rovani še pojasnjuje, da je na teh tablah prikazano, kakšno opremo potrebujejo pohodniki, dolžina poti in njena zahtevnost. "Zraven je še zemljevid, ki natančno prikazuje potek poti, ter QR-koda, s katero dobijo dodatne informacije. Da upajo, da bodo s tem pripomogli k manjšemu številu nesreč," še dodaja Rovani.

V visokogorju še potrebna zimska oprema

Čeprav so razmere v dolini že poletne, so lahko v visokogorju nad 2000 metri nadmorske višine še zimske. Pri PZS poudarjajo, da se je o tem treba pozanimati in imeti s seboj ustrezno opremo. Kot je pojasnil Damjan Omerzu, generalni sekretar PZS, je opremo treba prilagoditi zahtevnosti in dolžini planinske poti ter nadmorski višini.

"Priporočamo, da so v nahrbtniku vedno osebni komplet prve pomoči, alufolija, čelna svetilka in rezervne

baterije, mobilni telefon s polno baterijo, zemljevid, saj lahko pametni telefon tudi odpove, rezervna hrana, dovolj tekočine ter topla oblačila in zaščita pred dežjem in soncem. Na zahtevne **planinske poti** s seboj vzamemo tudi čelado, in če nas pot vodi čez z jeklenico zavarovane dele zelo zahtevnih **planinskih poti**, tudi samovarovalni komplet. Nepogrešljiv del opreme je tudi ustrezna obutev. Na lažjih poteh so to lahko tudi nižji planinski čevlji s kakovostnim podplatom, za visokogorje priporočamo višje čevlje, ki nudijo dodatno oporo in zaščito," našteje Omerzu, sicer tudi inštruktor planinske vzgoje.

Številne visokogorske poti so še deloma pod snegom, zato so za obisk visokogorja obvezni cepin, dereze, čelada, visoki planinski čevlji in topla oblačila.

"Če bi vse planinske poti v Sloveniji poravnali v eno pot, bi nas pripeljala do Los Angelesa ali pa do Tokia"

Trenutno je registriranih 950 markacistov PZS. Foto: Manca Ogrin

Koroški markacisti so praktično prikazali svoje delo. Foto: Brina Kerič